

Család- és helytörténet

Az Emberközpontú, Fenn tartható Társadalomért Alapítvány (EFTA) a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar történettudományi tanszéke, Szécsény város önkormányzata, és a Magyar Millenniumi Kormánybiztosi Hivatal támogatásával, Szécsényben rendezte meg az első családtörténeti konferenciáját.

Szenográdi Ferenc köszöntötte Szécsény Önkormányzata nevében a megjelenteket.

A korábbi fölhívásra 147 elbíráható pályázat érkezett. A díjkiosztó ünnepség megrendezését Szécsény város vállalta. A jelentkezők közt 102 magyar, 39 erdélyi, három szlovák, két délvidéki, egy kárpátaljai pályázó volt: közülük a szegedi Nagy Annamária I. díjat nyert, dr. Bálint Jánosné Ágoston Ilona vehetett át második díjat – utóbbi pályázó két családtörténeti pályamunkát adott be.

Dr. Szegfű László, a szegedi tudományegyetem tanácskezelő tanára szerint ez csak az első lépés volt, a következő években szeretnék ezt a kezdeményezést folytatni. A pályamunkák elbírálásáról úgy nyilatkozott, hogy a pontos adatokon alapuló munkákat értékelték, így Ágoston Ilona pályázatát is, aki a fogságban eltöltött édesapjáról írt, s az azt megelőző levelek alapján tárta a nyilvánosság elé hiteles történetét. A szerző a Szegedi Amatőr Alkotók Körének tagja, és már tíz éve foglalkozik írással, családtörténettel. Verseivel, novelláival a kardoskúti nyugdíjas vers- és prózafesztiválon is első díjas lett.

Sántáné Kurunczi Mária,
a Szegedi Amatőr Alkotók
Körének
elnöke

Balástya bibliotékája: a bakelitkorongok magányossága Gyerek, felnőtt, egy könyvtárban

Az iskolával közös épületben működő könyvtárnak sok gyermekolvasója van. (Fotó: Schmidt Andrea)

A balástyai könyvtár három éve költözött át az iskolának, óvodának és művelődési háznak is otthont adó épületegyüttesbe. Tavaly óta a könyvtár a balástyai Általános Művelődési Központ részeként működik, szolgálva gyerekeket és felnőtteket.

Amikor a balástyai könyvtárat kerestük, először a régi művelődési ház épülete előtt álltunk meg – a ház homlokzatán még ott a nagybetűs fölirat: „Könyvtár”. Odabenn már sejtettük, hogy eltévesztettük a házszámot: a frissen begyűjtött kis kályhával melegített előtérben egyetlen eligazító tábla sem utalt arra, hogy az épületben bibliotéka is

működne. Szerencsére, egy kedves, ott dolgozó asszony útba igazított bennünket, s megtudtuk, hogy a könyvtár már régen elköltözött a régi „műv házból”.

A könyvek birodalmának új otthona előtt viszont egy pillanatra földbe gyökerezett a lábunk: a gyönyörű, vadonatúj építmény mellett díszburkolatos járda vezet, a kapuhoz gondozott parkon át visz az út. A ház sarkához érve derült ki, hogy a homlokzati szárny mögött, fél karéjban húzódik az épület együttes belső része, amelynek udvarában gyerekek játszottak.

Odabenn Kocsisné Benkő Beáta könyvtárvezető fogadott bennünket, s elárulta, hogy a bibliotéka még 1997-ben került át az iskolaeépületbe, amelyben kívü-

lük még az óvoda és a művelődési ház is helyet kapott.

Az egy épületben, de önállóan gazdálkodó intézmények tavaly az Általános Művelődési Központ égisze alatt hoztak létre egységesen működő szervezetet. A könyvtár egyszerre szolgálja a gyermek- és felnőtt olvasókat: részint iskolai, részint közszéki könyvtárként működik, ezen felül nagyobb közösségi rendezvények (gyermeknap, búcsú) rendezésében is részt vesz.

A balástyai bibliotéka – bár szervezeti szempontból is önálló – a szegedi Somo gyi-könyvtárral áll szakmai kapcsolatban. A húszezer kötetes könyvvállomány nagy része (a kézikönyvek kivételével) kölcsönözhető. A könyvek közt túlnyomó

többségben klasszikus szépirodalmat találunk.

A könyvtárakat általában sújtó pénzügyi persze a balástyaikat sem kíméli. A zenetár hagyományos – ma már egyre inkább ritkaságnak számító – „bakelit” korongjait nincs mivel lejátítani; a CD-tár, a kis lemezek magas ára miatt, lassan gyarapszik. A bibliotéka tart néhány CD-rom lemezt is, ám ezeket kevesen használják, mivel a faluban még kevés helyen tartanak számítógépet.

Akad viszont számítógép a bibliotékában. Nem is egy, hanem – kettő. Az egyiket a könyvtári munkára használják, a másikon a gyerekek ismerkednek a számítógépes világ rejtelmeivel.

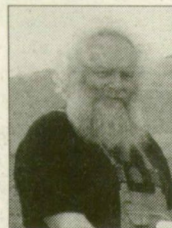
Nyilas Péter

Rózsa Gábor

Szentesi színeképek

Szeged építészetének „nagy szerencséje” volt a Vt. Elég furcsán hangzik, hogy egy egész várost majd elmosó árvízi katasztrófa, százak halála, ezek tragédiája, tízezrek elszegényedése valamelyest is jól tudna tenni a szó nemes értelmében. A városrendező építészetre vonatkoztatva viszont így igaz! A szegedi átlagpolgár nem tudja, hogy minek köszönheti a Belváros ortogonális rendezettségét, a körutak és sugárutak közlekedést szervező készséget, és az alvó kertvárosok nyugalalmát a körtöltés mindkét oldalán. Ezért is érzi magát a szegedi ember otthon a fővárosban. A Nagykörút palotái ugyan magasabbak a szegediekénél, talán díszesebbek és színesebbek is, de a lényeg az európai építészeti szokások hasonlóságában, a megszokásban rejlik.

Aki megszökik Szegedről, és – úgy mond – alább adja; bármelyik alföldi városunkba költözve, aligha ismeri ki magát a rendezetlen utcákon, és hiába is keresi a tereket. Makói barnát, vásárhelyi kéket, csongorádi szürkét és szentesi sárgát lát a házak kapuja, ablaka körül, és majd mindenütt csak világos szürke, egykor talán fehér falakat. Elszoktatta a szemünket, megrontotta az ízlésünket a falakat fehértő, hamar koszosodó, a faltoktól ordító hibákká növelő rossz szokás, hogy az épületdíszeket, az osztokat színezzik, a falakat meg úgy hagyják. Jobb esetben a híres szentesi vad „vármegyeház-sárgára” csapkodják be az egészet, még akkor is, ha az épületszobrászok így-úgy helyre is állították volna a lizénákat, az ablakkötényeket, a párkányzatos architrávot, és minden falstíkból kiemelkedő, önárnyék-keltő elemet. Pedig valamikor színes volt ez a város, csak elszoktunk tőle. Pár hónapja végre feladta a Városgondnokság a fordítva festés (fotográfusan negatív) szokását. Végig a főutcán, a főtéren és a Petőfi utcán is fehéren villóznak a szép díszes osztoatok, és végre újra változatosan színesek a falsíkok.

Aki nem hiszi, jöjjön el Szentesre, vagy ha csak átutazóban van, hát nézzon ki az ablakon. Komolyan mondom érdemes, mert szívét-lelkét vidító az, amit itt csináltak vagy két tucat közműves és piktör. Még olyan is akadt, aki meghagyta az eresz alatt a fecskéfészkeket. A kis huncutok azért oda-oda fröccsentenek, de megfigyeltem, hogy kijejjé dugják a kis...! – Megemelem a kalapom. Mélyen!

(A szerző mérnök-muzeológus Szentesen.)

Jó estét, Szeged! a tévében

DM-információ

Hétfőn este negyed nyolckor ismét jelentkezik a szegedi városi televízióban. A műsor ma esti vendége a szegedi Rotary Klub elnöke lesz, aki a jótekonysági akcióikról beszél majd. Ugyanígy vendég lesz Sulyok Tamás, tiszteletbeli

osztrák konzul is. Az adásban a többi között láthatnak majd egy hangulatos filmetűdőt a sándorfalvi libákról. A sportbarátok az Aréna című műsort 19.40-től láthatják. Természetesen lesz játék is, az érdeklődők hívják a 493-693 és a 424-647-es számot.

sms: 06-30/218-11-11

Kedves Olvasóink! Szerkesztőségünk a levelek és a telefonhívások mellett ezentúl szívesen fogadja a 06-30/218-1111-es számra az SMS-üzeneteket is! Észrevételeiket, véleményüket, közérdekű bejelentéseiket köszönjük!

A 06-30/ 903-8103-as számról jelezte olvasónk, hogy az új díszburkolat téglái közé beszorult temérdek cigarettacsikk nagyon rosszul „mutat”, s miután a Klauzál tér szinte minden hét végén szemetes, elkelne a padok és a cserepes fácskák mellé néhány hulladékgyűjtő is.

A 06-30/308-4920-as telefonszámról azt szeretnék tudni, hogy a helyi járatú buszokon miért nincs lehetőség a jegy érvényesítésére ott, ahol babakocsival is fel lehet szállni a járműre?

A 06-30/903-3864-es telefonszám tulajdonosa azt kérdezi: a teljes rekonstrukció után fél évvel miért kellett felbontani a Plaza előtti burkolatot, s mi a cél a kerékpárútra épített tűzoltócsappal?

A Tesco Családi parkolójában nagyon nehéz szabad helyet találni, mert sok olyan autós is odaáll, akinek nem ott volna a helye – írja üzenetében a 06-30-275-5716-os telefonszám birtokosa.

Autót nyert a szerencsés

A Cora Áruházban október 19. és november 12. között zajló „Szerencsejegy” játék nyertesei szombaton délelőtt vehették át jutalmaikat: összesen tíz utazást és egy kisautót. Képünkön a játék fődíját, a Renault Twingo személygépkocsit megnyerő Lakatos Ferencnek gratulál Daniel Audoine áruházigazgató. (Fotó: Miskolczi Róbert)

75 éve

Bécsi levél a legújabb divatról

Amikor két év előtt feltűnt a komplet, mindenki tudta, hogy olyan divat lesz mely egyhamar nem veszít jelentőségéből. El sem képzelhető praktikusabb és a divatot jól ismerők számára alkalmasabb összeállítás, mint az olyan ruha, amelyhez megfelelő kabát járul, oly-

képpen, hogy mindegyik külön-külön hordható, sőt szép darab legyen. Ma már mindenféle alkalomnak és célnak megfelelő kompletteket látunk. Ismerünk sportszerű kompletteket, de nagyon kedveltek az elegáns látogató kombinált ruhák finom barmonybó is. (1925)

50 éve

A nagytőkés Vatikán

A Szikra Nemzetközi Kérdések sorozatában megjelent brossúrája a Vatikán tőkés kapcsolatait leleplező néhány érdekes cikket tartalmaz. E cikkek bőséges adattal támasztják alá a Vatikánnak Olaszország gazdasági életében betöltött fontos szerepét. Kiterjedt bankhálózata, szinte valamennyi nagy

olasz monopoltőkés konszernben elfoglalt részvényesi helyzete a Vatikánt az olasz fasizmust feltámasztó monopolkapitalisták egyik legerősebb oszlopává teszi. A Vatikán nem riad vissza a legaljasabb pénzügyi és tőzsdemanőverkortól sem, hogy hatalmas gazdagságát növelje. (1950)

25 éve

A dorozsmai vasútállomáson

A szegedi nyugati iparövezet vállalatainak, üzemének egyre több alapanyagra van szükségük, ezért a kiskundorozsmai vasútállomás kollektívájának szállítási feladatai is növekednek. A vágányok alapos tisztításához már a hónap elején hozzáláttak, a november első hetében tar-

tott ünnepi műszakokon napi teendőik mellett, több mint hat mázsa ócskavasat és 32 kiló papírhulladékot szedtek össze. Akkor, valamint a kommunista műszakokon összesen 700 óra társadalmi munkát végeztek a szocialista brigádok tagjai. (1975)